

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Praxis Meditationum S.P. Ignatii Loyolae

Diertins, Joseph

Solisbaci, 1708

Med. 28. Gen. 2. De brevitae vitæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60232)

INTEL. Contemplemur hîc fructum sinceræ pœnitentiæ conjunctæ cum verâ fide; simulque clementiam Christi erga peccatores pœnitentiam agentes. REFL. Cogitemus nos ideo fortè non sentire illam pacem post absolutionem acceptam à Sacerdote, quia dolor noster non est tam sincerus, neque satis conjunctus cum fide, spe, & charitate.

VOL. Statuamus deinceps imitari pœnitentiam istius mulieris: & anhelemus ad illam Christi vocem: *remittuntur tibi peccata: vade in pace.*

COLLOQ. Ad Christum Crucifixum, conjicendo nos ad pedes ejus, eos osculando, lacrymis rigando, unguendo, unguento virtutum, præsertim charitatis. RECOL.

MEDITATIO XXVIII.

G. II.

De brevitare Vitæ.

CONG. Videre homines passim morientes, sicut folia in autumno ex arboribus cadentia.

PRÆL. I. Intueri seipsum inter mille ægritudinis, & mortis causas constitutum.

PRÆL. II. Petere gratiam, ut tamquam peregrinos geramus nos super terram, & brevî migraturos.

PUNCTUM I. MEM. In mentem revocemus annos præteritos vitæ nostræ, & quàm paucos sperare

rare possimus secuturos. *Dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta anni; Si autem in potentibus octoginta anni.* Ps. 89. recordemur verò, quàm multi citius moriantur.

PUNCTUM II. INTEL. Ratiocinemur ex paucis illis vitæ annis subtrahi debere tempus infantia, tempus somni, & alia tempora, quibus vivimus, quasi non effemus. Ex quibus concludere possumus, quàm exiguo tempore censeridebeamus vixisse.

PUNCTUM III. INTEL. Comparemus hanc brevem vitam, cum vita illorum, qui olim vixerunt octingentis, nongentis annis, & mortui sunt. Deinde comparemus tempora illa cum æternitate, & concludamus, rectè Apostolum 2. Cor. 4. vocasse, *quod in presenti est momentaneum*, & benè dictum Job. 14. *breves dies hominis sunt*, & cap. 10. *numquid non paucitas dierum meorum finietur brevi?*

PUNCTUM IV. INTEL. Concludamus quanta sit cœcitas, & stultitia, cum tam pauci dies nobis dati sint ad iter faciendum versùs finem creationis nostræ, declinare à viâ, & hærere in vili, & vanâ re creatâ.

PUNCTUM V. VOL. Dicamus, quod habetur Isa. 38. *Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine anime mee.* Nam verè amarum est, tempus tam breve, & pretiosum impendisse vanitati, & peccatis. Defleamus id amaris lacrymis:

mis: tum deinde semper menti nostræ obversetur illud 1. Cor. 7. *Tempus breve est, reliquum est, ut ... qui utuntur hoc mundo, tamquam non utantur. Præterit enim figura hujus mundi.*

COLLOQ. Fiat, petendo ferventer tertiam gratiam nobis necessariam, sicut habetur in Exerc. 3. Hebd. 1. scilicet, *ut perspectâ, & damnatâ mundi pravitate, à rebus mundanis, ac vanis nos recipiamus.* RECOL. REPETIT.

MEDITATIO XXIX.

G. III.

De divite Epulone.

CONG. Quomodo affectus esset captivus, qui caudiret grave supplicium quod alter pertulit ob crimen, cujus ipse quoque reus est.

PRÆL. I. Videre se quasi in carcere corporis inclusum, & reum plurium criminum.

PRÆL. II. Petere gratiam, ut per aliena saltem supplicia à peccato deterrear.

PUNCTUM I. VISUS. Intueamur, quomodo dives ille, vel quicumque ei similis, jaceat *sepultus in Inferno.* Luc. 16.

INTEL. Cogitemus causam illius damnationis fuisse, quod permiserit se abduci à fine suo per *carnis sensuum, amorisque proprii, & mundani rebellionem.* REFL. Inquiramus, an non similis peccati rei simus.